

Áhítattal lépünk be a jobb napokat is látott Matrica gyár, az egykor csupa nagybetűs gyár udvarára. Egy nagy kutya fut velünk szembe, talán ő az új kapus?

De most nem a Matricába megyünk, hanem kicsit bennebb, az évek során kisöccsből nagytesóvá vált Matplast épületébe.

Megnyomjuk a fényes gombot,

kedves női hang zárja ki az ajtót.

Kék és szürke minden. Képernyő néz velünk szembe, azon üdvözlük a sajtótájékoztató résztvevőit. A másodikon a nagy asztal körül megtelt a kis iroda feszengő szülőkkel, tanárokkal, az UKKSZ képviselőivel és a sajtóval, akik azért gyűltek össze, hogy meghallgassák Péter Péter ajánlatát.

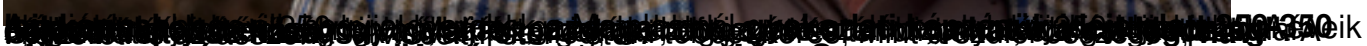

Fizetnek a tanuláért

A Matplast igazgatója felajánlotta, hogy ösztöndíjat ad azoknak a szakiskolás gyerekeknek, akik nála gyakorlatoznak, és **megtetszett a munkához való hozzáállásuk**, ezért később is szívesen foglalkoztatná őket. A

Bányai János Szakközépiskola

két másod- és öt harmadéves, mechanika osztályos tanulójáról van szó.

97 91 1 9

9 9

Gyarban is lehet karriered

A Bányai igazgatója, **Szakács Paál István** a duális szakoktatás jelentőségéről beszélt: vannak olyan diákok, akik nem szeretnek tanulni, vagy egész egyszerűen nem bírják az általános középiskolai tananyagot, belőlük lesznek az érettségizni nem tudók. Ettől még nem kell leírni őket, hiszen szakmát tanulni tudnának. És már van is ahol: három éve működik a duális szakoktatás, aminek a lényege, hogy körülbelül **fele arányban az elméletet a gyerekek iskolában tanulják, a gyakorlatot pedig vállalatoknál.**

fele-

Csillognak a gépek

A szülők és a sajtó a szép beszédek után a gyárat is megnézhetné. Az előtérben **a nagy autógyáraknak készült alkatrészek**

et lehet megtekinteni. Enyhe hagymaszag kering a levegőben: nemrég reggeliztek a munkások a fehér viaszosvásznakkal borított asztaloknál. Tiszta zuhanyzók, vécék, tiszta, rendezett gyár.

Nem egy luxusszálloda, de valóban élhető munkakörülmények vannak. Az irodában Madách-idézet figyelmezteti az ott dolgozókat: A tett halála az okoskodás.

Réber Péter, a vállalat vezetője, a gép mellett. A 100 milliméteres pontosságú mérőgépet használó: a

Ezt látta otthon is

Jó érzés látni, hogy ha a tanulás nem is, van egyéb, ami érdekli és szereti csinálni – mondta egy ivói édesanya.

Azt már látták a férjével, hogy „nincs feneke” a gyerekeknek, azaz tanulni nem szeret, és figyelmeztették, hogy akkor kétkezi munkát kell majd végeznie. „Mi is kőkeményen dolgozunk, ezt látta otthon is. Vendéglátással foglalkozunk Ivóban, iskola után őt is bevonjuk a munkába, amikor szükséges. Nehéz, de ez van”. Megijeszti a gyermekeket, hogy több száz ezer eurós gépeket kezelnek, de mondtuk neki, hogy **a felelősséget minden munkában vállalni kell.**

Amikor egy másik cégnél csak sepregettettek vele, azt nem szerette, de most mutatja a telefonján a képeket otthon, hogy aznap mit csináltak a gyárban, mit tanult.

Egy másik édesanya bólogat. Az apák neve van kiírva a földszinti vendégváró képernyőre, de főleg az édesanyák jöttek el. A gyerekekkel nem tudtunk szóba állni, ők buzgón dolgoztak.